Prima instanţă: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. Georgeta Grozav)
Dosarul nr. 2r-649/25
(2-25018922-02-2r-31032025)

D E C I Z I E

20 octombrie 2025 mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru în componenţa:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Ana Panov
Judecătorii Svetlana Vîșcu și Elena Bolocan

examinând, fără citarea părţilor, recursul declarat de recurenta SRL"VOLTA", împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 26 februarie 2025, prin care s-a respins cererea înaintată de SRL"VOLTA" împotriva SRL"LUMIIZAR" şi Eugeniu Chirica privind confirmarea tranzacției de împăcare prin mediere şi eliberarea titlului executoriu,-

a c o n s t a t a t:

Poziţia instanţei de fond:

1. La 7 februarie 2025, SRL"VOLTA" a depus cerere privind confirmarea tranzacției de împăcare încheiată cu SRL"LUMIIZAR" şi Eugeniu Chirica și eliberarea titlului executoriu în temeiul art. 487 – 490 CPC.

În motivarea cererii a indicat că în vederea soluționării litigiului, părțile au inițiat și desfășurat procedura de mediere la mediatorul Gheorghe Iudin. De asemenea, a indicat că, în rezultatul de mediere a fost încheiată Tranzacția f/nr din 24 august 2024, prin care au fost soluționate toate pretențiile dintre părți. Prin urmare, solicită confirmarea tranzacției de împăcare și eliberarea titlului executoriu.

2. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 26 februarie 2025, s-a refuzat confirmarea tranzacției din 24 august 2024, încheiată între SRL"VOLTA", SRL"LUMIIZAR" şi Eugeniu Chirica și eliberarea titlului de executare silită.

Solicitarea recurentului:

3. Nefiind de acord cu încheierea instanței de fond, la 12 martie 2025 prin intermediul poștei electronice, recurenta SRL"VOLTA", reprezentată de Victor Melnic, în temeiul procurii din 8 iulie 2024, a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 26 februarie 2025, solicitând admiterea cererii de recurs, casarea integrală a încheierii instanței de fond, cu emiterea unei decizii prin care să fie admisă tranzacția de mediere.

Argumentele părţilor:

4. În motivarea recursului s-a indicat, că nu este de acord cu încheierea instanței de fond, o consideră ca fiind neîntemeiată și pasibilă de a fi casată.

Menționează că, instanţa de fond a interpretat în mod eronat dispozițiile legale aplicabile procedurii speciale de confirmare a tranzacției de împăcare şi eliberare a titlului executoriu, încălcând prevederile exprese ale Codului de procedură civilă. În motivarea soluției sale, instanţa a invocat lipsa unor documente justificative care nu sunt cerute de lege, a considerat neclară existența unui diferend şi a concluzionat că tranzacția ar fi inechitabilă, fără a fundamenta corespunzător această apreciere.

Susține că, documentele indicate în art. 488 alin. (2) din Codul de procedură civilă, au fost anexate la cererea inițială, îndeplinind în mod integral cerințele legale. Instanţa de fond a impus, în mod nejustificat, cerințe suplimentare privind prezentarea contractului şi a facturilor fiscale, deși legea nu prevede obligativitatea acestora. Prin urmare, refuzul confirmării tranzacției pe acest temei este vădit nelegal. Notează că, instanţa a susținut că nu ar fi clar din ce constă „diferendul” şi care este fundamentul datoriei restante. Această concluzie este eronată, deoarece datoria a fost clar stabilită la momentul semnării tranzacției, fiind în sumă de 1089246,57 MDL. Diferența minoră la momentul depunerii cererii (1086865,00 MDL) se explică prin returnarea unor produse de către debitor în valoare de 2381,70 MDL, fapt menţionat explicit în cererea inițială şi susținut de documente. Instanţa a omis să ia în considerare acest aspect esențial, ceea ce denotă o insuficientă examinare a probelor.

Consideră că, instanţa a apreciat în mod arbitrar că tranzacția este inechitabilă şi că ar încălca normele imperative şi bunele moravuri. În realitate, tranzacția a fost încheiată în urma unui proces de mediere, reflectând acordul liber exprimat al ambelor părţi. Nu există nicio probă sau argument juridic care să justifice concluzia instanţei că tranzacția ar fi inechitabilă. Pe de altă parte, potrivit principiului forței obligatorii a contractului, consacrat de dreptul civil, părțile au libertatea de a-şi soluționa diferendele pe cale amiabilă, iar instanţa nu are competența de a interveni discreționar în validitatea unei tranzacții care respectă cadrul legal. De asemenea, în situația în care instanţa a avut neclarități privind conținutul tranzacției sau fundamentul datoriei, aceasta ar fi putut recurge la procedura prevăzută de art. 489 alin. (2) din Codul de procedură civilă. Prin urmare, în loc să respingă cererea pe baza unor presupuse incertitudini, instanţa avea posibilitatea de a clarifica aspectele pe care le-a considerat neclare printr-o audiere a părților, garantând astfel o soluţionare echitabilă a cererii. Omisiunea de a utiliza acest mecanism procedural relevă o aplicare defectuoasă a normelor de procedură şi o soluție disproporționată în raport cu circumstanţele cauzei.

Afirmă că, recurentul a acționat în mod constant cu bună-credință pe tot parcursul procedurii. Deși dispozițiile legale nu impuneau anexarea contractelor şi a facturilor fiscale, acesta a prezentat toate actele necesare pentru confirmarea datoriei. Mai mult, în fața instanţei de recurs, recurentul furnizează în mod voluntar aceste documente suplimentare pentru a demonstra fără echivoc că datoria este legal întemeiată, derivă dintr-un contract valabil încheiat şi este confirmată prin facturi fiscale emise în mod corespunzător. Această conduită subliniază intenția clară a recurentului de a asigura transparență totală şi de a elimina orice dubiu privind temeinicia creanței.

Notează că, din practica judiciară, instanțele de judecată acceptă astfel de cereri în mod constant, având în vedere că obiectivul principal al acestei proceduri speciale este prevenirea proceselor civile şi soluţionarea amiabilă a litigiilor. Scopul acestei proceduri este de a contribui la protejarea drepturilor participanţilor la proces şi, în mod direct, la asigurarea eficienței justiției. Prin confirmarea unor astfel de tranzacții, instanțele sprijină degrevarea sistemului judiciar de un număr sporit de litigii şi încurajează părțile să-şi soluționeze disputele fără a recurge la un proces judiciar de durată. Totodată, refuzul instanţei de a confirma tranzacția contravine şi prevederilor actelor internaționale, inclusiv principiilor stabilite de Convenția Europeană a Drepturilor Omului (CEDO).

Prin urmare, solicită admiterea cererii de recurs, casarea integrală a încheierii instanței de fond, cu emiterea unei decizii de admitere a cererii de confirmare a tranzacției de împăcare şi eliberarea titlurilor de executare silită.

5. Potrivit fișei de repartizare a dosarului, cauza a fost repartizată spre examinare în ordine de recurs, judecătorului Ana Panov în mod automat-aleatoriu la 31 martie 2025.
6. Intimații SRL”LUMIIZAR” şi Eugeniu Chirica, deși au fost informați despre examinarea recursului, nu au prezentat referință la acesta și nu și-au expus poziția vis-a-vis de problema dedusă judecății.

Aprecierea instanţei de recurs:

7. Analizând motivele invocate în recurs şi studiind materialele dosarului, Colegiul civil consideră recursul întemeiat şi care urmează a fi admis, cu casarea încheierii primei instanţe şi restituirea cauzei în instanța de fond, din următoarele considerente.
8. În conformitate cu articolele 423, 424 alin. (1) şi 426 alin. (3) din Codul de procedură civilă, Curţile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii. Recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului şi a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor.

9. În conformitate cu prevederile art. 425 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii, recurenta respectând acest termen.
10. În conformitate cu art. 427 lit. b) din Codul de procedură civilă, instanţa de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să admită recursul şi să caseze integral sau parţial încheierea, restituind spre rejudecare problema soluţionată prin încheierea casată.
11. Pentru a ajunge la această concluzie instanța de recurs reține următoarele argumente.
12. Cadrul legal relevant speței sunt prevederile art. 1917 alin. (1) din Codul civil, tranzacţia este contractul prin care părţile previn un proces ce poate să înceapă, termină un proces început sau rezolvă dificultăţile ce apar în procesul executării unei hotărîri judecătoreşti. Potrivit alin.(2) al aceluiași articol, pentru încheierea tranzacţiei se cere capacitatea necesară de a dispune de obiectul tranzacţiei. Iar potrivit alin.(3), tranzacţia poate stipula o penalitate pentru cel care omite să o execute.
13. Conform prevederilor art. 1919 alin. (1) din Codul civil, tranzacția este judiciară dacă a fost confirmată de către instanţa de judecată sau arbitrală competentă, conform normelor de procedură aplicabile. Dispoziţiile legale privind executarea silită a hotărîrilor arbitrale rămîn aplicabile. Alin.(2) prevede că tranzacţia este extrajudiciară dacă prin ea părţile au prevenit un proces ce putea să înceapă sau, deşi tranzacţionează asupra unui proces în desfăşurare, nu o prezintă instanţei de judecată sau arbitrale competente pentru confirmare. După confirmare în modul corespunzător, tranzacţia extrajudiciară devine tranzacţie judiciară. Potrivit alin.(3) contractul de tranzacţie extrajudiciară se încheie în scris. Iar potrivit alin.(4) în lipsă de dispoziţie contrară, dispoziţiile prezentului capitol se aplică atît tranzacţiei judiciare, cît şi tranzacţiei extrajudiciare.
14. Conform prevederilor art. 1920 alin. (1)-(5) din Codul civil, privitor la efectul tranzacţiei:

(1) Tranzacţia are între părţi autoritatea lucrului judecat.

(2) Tranzacţia extrajudiciară nu este susceptibilă de executare silită decît după:

a) admiterea acţiunii de executare silită a obligaţiei rezultate din tranzacţie de către instanţa competentă, la cererea părţii la tranzacţie;

b) confirmarea ei de către instanţa competentă, conform capitolului XLV din Codul de procedură civilă, la cererea părţii la procesul de mediere;

c) învestirea ei cu formulă executorie de către notar. Notarul va învesti tranzacţia cu formulă executorie, la cererea tuturor părţilor la tranzacţia încheiată, în cadrul procesului de mediere sau în afara procesului de mediere.

(3) Partea la tranzacţia extrajudiciară poate invoca tranzacţia extrajudiciară pe cale de excepţie fără a cere confirmarea ei.

(4) Dacă o parte are dreptul la rezoluţiunea tranzacţiei judiciare pentru neexecutarea obligaţiilor care rezultă din ea, rezoluţiunea nu se poate declara prin notificare unilaterală.

(5) Instanţa de judecată căreia i s-a cerut pronunţarea rezoluţiunii tranzacţiei judiciare este în drept să nu admită acţiunea dacă partea îndreptăţită poate să evite consecinţele neexecutării tranzacţiei prin obţinerea executării ei silite sau prin obţinerea de despăgubiri.

15. Conform prevederilor art. 487 alin. (1) din Codul de procedură civilă, cererea de confirmare a tranzacţiei, prin care părţile previn un proces civil, şi de eliberare a titlului de executare silită se depune în scris de către partea procesului de mediere sau reprezentantul legal al acesteia la instanţa judecătorească de la domiciliul sau de la sediul pîrîtului. Alin. (2) prevede că tranzacţiile încheiate în litigiile civile şi comerciale cu element de extraneitate se confirmă în condiţiile prezentului capitol dacă examinarea litigiului soluţionat prin tranzacţie este de competenţa instanţelor judecătoreşti ale Republicii Moldova şi executarea tranzacţiei, în tot sau în parte, urmează a fi efectuată pe teritoriul Republicii Moldova. Iar potrivit alin. (3) al aceluiași articol, prezentul capitol se aplică în mod corespunzător şi procedurii de confirmare a tranzacţiilor încheiate nemijlocit de către părţi pentru a preveni un proces ce poate să înceapă.
16. Conform prevederilor art. 488 alin.(1)-(3) din Codul de procedură civilă, privitor la conținutul cererii de confirmare a tranzacţiei prin care părţile previn un proces civil şi de eliberare a titlului de executare silită:

(1) În cererea de confirmare a tranzacţiei prin care părţile previn un proces civil şi de eliberare a titlului de executare silită se indică:

a) instanţa căreia îi este adresată cererea;

b) numele şi prenumele mediatorului care a mediat litigiul;

c) numele şi prenumele sau denumirea părţilor procesului de mediere, domiciliul sau sediul acestora, numerele de telefon/fax, adresa electronică şi alte date de contact;

d) data încheierii tranzacţiei;

e) solicitarea părţii interesate de a se confirma tranzacţia şi de a i se elibera titlul de executare silită a tranzacţiei;

f) după caz, datele de contact ale reprezentantului legal al reclamantului.

(2) La cererea de confirmare a tranzacţiei prin care părţile previn un proces civil şi de eliberare a titlului de executare silită se anexează:

a) tranzacţia în original;

b) convenţia de mediere, dacă o astfel de convenţie a fost încheiată;

c) copia de pe procesul-verbal privind încetarea procesului de mediere;
d) după caz, actele ce atestă executarea parţială a tranzacţiei;
e) dovada de plată a taxei de stat şi a taxei de timbru în mărimea prevăzută de Legea taxei de stat nr.213/2023.

(3) Dacă cererea a fost depusă cu încălcarea prevederilor prezentului articol, acesteia nu i se dă curs, în conformitate cu art.171.

17. Conform prevederilor art. 489 alin. (1) din Codul de procedură civilă, cererea de confirmare a tranzacţiei prin care părţile previn un proces civil se examinează în regim de urgenţă, în termen de 15 zile lucrătoare de la data depunerii, fără citarea părţilor. Instanţa trimite părţii care se opune executării benevole a tranzacţiei copiile de pe cererea de confirmare a tranzacţiei şi de pe materialele anexate, stabilind un termen pentru prezentarea referinţei. Alin. (2) prevede că dacă instanţa consideră necesar, aceasta convoacă părţile interesate pentru audieri, înştiinţîndu-le despre data, ora şi locul şedinţei, fără întocmirea procesului-verbal. Iar potrivit alin. (3), judecătorul refuză confirmarea tranzacţiei dacă aceasta: a) contravine legii ori încalcă drepturile, libertăţile şi interesele legitime ale persoanei, interesele societăţii sau ale statului; b) a fost încheiată cu încălcarea prevederilor Legii cu privire la mediere.
18. Conform prevederilor art. 25 alin. (1) din Legea cu privire la mediere, pot fi supuse medierii litigiile civile cu privire la drepturile şi obligaţiile care sânt sau pot face obiect de examinare în instanţa de judecată sau arbitraj şi de care părţile pot dispune liber prin tranzacţie, în condiţiile legii.
19. Conform prevederilor art. 32 alin. (1), (2) din Legea cu privire la mediere, tranzacția este acordul încheiat de părți și contrasemnat de mediator, ca urmare a procesului de mediere, prin care părțile consimt asupra soluționării amiabile a unui litigiu. Tranzacția trebuie să corespundă condițiilor de valabilitate prevăzute de prezenta lege, Codul civil şi de alte acte legislative.
20. Colegiul reține că la 7 februarie 2025, SRL”VOLTA” a depus cerere privind confirmarea tranzacției de împăcare încheiată cu SRL”LUMIIZAR” şi Eugeniu Chirica și eliberarea titlului executoriu în temeiul art. 487 – 490 din Codul de procedură civilă.
21. Iar prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 26 februarie 2025, s-a refuzat confirmarea tranzacției din 24 august 2024, încheiată între SRL”VOLTA”, SRL”LUMIIZAR” şi Eugeniu Chirica și eliberarea titlului de executare silită.
22. Nefiind de acord cu încheierea instanței de fond, la 12 martie 2025 prin intermediul poștei electronice, recurenta SRL”VOLTA”, reprezentată de Victor Melnic, în temeiul procurii din 8 iulie 2024, a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 26 februarie 2025,

solicitând admiterea cererii de recurs, casarea integrală a încheierii instanței de fond, cu emiterea unei decizii prin care să fie admisă tranzacția de mediere.

23. Verificând legalitatea şi temeinicia încheierii instanţei ierarhic inferioare în raport cu criticele formulate în cererea de recurs şi materialul probator, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru conchide că soluția instanţei de fond, este una incorectă.
24. În acest context, Curtea de Apel Centru conchide că instanța de fond pripit a ajuns la concluzia privind refuzarea în confirmarea tranzacției f/n încheiate la 24 august 2024, semnată de SRL"VOLTA" şi SRL"LUMIIZAR", Eugeniu Chirica, din următoarele considerente.
25. Colegiul constată că potrivit cererii înaintate SRL"VOLTA", se solicită confirmarea tranzacției şi eliberarea titlului de executare silită privind încasarea silită şi în mod solidar de la SRL"LUMIIZAR" și Eugeniu Chirica, în contul SRL"VOLTA", a sumei de **1086865,00 lei** și a penalității în mărime de **143780,54 lei**.
26. Concomitent, Colegiul reține că, obiectul tranzacției din 24 august 2024, semnată de către SRL"VOLTA", SRL"LUMIIZAR" şi Eugeniu Chirica, îl constituie soluționarea conflictului dintre ultimii, în ceia ce privește achitarea datoriei în mod solidar în mărime de **1089246,57 lei,** formată din suma datoriei de 954246,57 lei și a penalității în mărime de 135000,00 lei.
27. Astfel, potrivit tranzacției sus menționate, SRL"LUMIIZAR" şi Eugeniu Chirica, s-au obligat să achite datoria în mărime de **1089246,57 lei** față de SRL"VOLTA", în termen de pînă la 24 iunie 2025 inclusiv (f.d.15).
28. Creditorul, prin tranzacția de împăcare, și-a rezervat dreptul de a se adresa în instanța de judecată și de a soluționa confirmarea tranzacției, cu eliberarea titlului executoriu, în cazul în care debitorii SRL"LUMIIZAR" şi Eugeniu Chirica, nu vor respecta condițiile tranzacției.
29. Colegiul atestă că, instanța de fond a refuzat în confirmarea tranzacției de împăcare din 24 august 2024, pe motiv că din Tranzacția de împăcare încheiată la data de 24 august 2024 nu se deduce din ce acte rezultă datoria formată şi calculul penalității, or, în textul tranzacției este indicat un contract de vânzare-cumpărare, la care urma a fi anexat şi facturi fiscale/ordine de încasare, etc., şi calcul privind perioada formării datoriei. La fel, și din motiv că în textul tranzacției la pct. A este indicat un diferend, din ce constă acel diferend şi plata datoriei restante pentru marfa primită.
30. În aceeași ordine de idei, Colegiul atestă că la cererea de recurs, recurenta SRL"VOLTA", a prezentat copia contractului de vânzare-cumpărare nr. 251 din 29 martie 2022 și copia facturilor fiscale în număr de 55 facturi. Documente cărora instanța de fond urmează să le supună aprecierii.
31. În acest context, Curtea de Apel Centru conchide că instanța de fond pripit a

ajuns la concluzia privind respingerea cererii depusă de SRL”VOLTA”, fără a fi dată o apreciere tuturor circumstanțelor.

32. Ţinând cont de circumstanţele reţinute supra, instanța de recurs conchide că instanţa de fond nu a dat apreciere tuturor cirsumstanțelor cauzei, pentru a stabili cu certitudine temeinicia sau netemeinicia cererii, prin ce nu a asigurat pe deplin dreptul părţilor de a fi auzite, nepunând în discuţia părţilor orice împrejurare de fapt sau de drept, care au fost invocate de acestea.
33. Colegiul menţionează că, aspectele reţinute mai sus conduc la concluzia că procedura desfăşurată în instanţa de fond nu corespunde exigenţelor art. 6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului, iar modalitatea în care a fost examinată cauza nu poate echivala cu soluţionare efectivă a cauzei, astfel, fiind impusă casarea încheierii instanţei de fond şi trimiterea cauzei la rejudecare.
34. Astfel, Colegiul conchide că, încheierea instanţei de fond nu conține nici o apreciere, ce ar determina definitiv şi incontestabil certitudinea adoptării soluţiei la care s-a ajuns. Respectiv, instanța de recurs este în imposibilitatea de a exercita controlul judiciar asupra unei asemenea încheieri.
35. Ca urmare a celor reținute supra, în sensul art. 6 alin. (1) al CEDO, instanța de recurs ţine să menţioneze că, instanţele de judecată, trebuie, să indice cu suficientă claritate motivele pe care-şi întemeiază hotărârile, iar având în vedere caracterul determinant al concluziilor sale, să prezinte noţiunile, ce implică o apreciere a faptelor supuse aprecierii. De asemenea, noţiunea de proces echitabil impune ca instanţa de judecată să nu-şi motiveze doar sumar hotărârea sa, ci să examineze efectiv problemele esenţiale care-i sunt supuse aprecierii şi să nu să se rezume doar la probarea concluziilor unei părţi.
36. Așadar, Colegiul notează că cele menționate mai sus nu pot fi corectate în ordine de recurs, din cauza specificului acestora.
37. Distinct din cele constatate, Colegiul consideră necesar casarea încheierii instanței de fond, cu trimiterea cauzei spre rejudecare în aceeași instanță, în alt complet de judecată.
38. Așadar, instanța de recurs reiterează că admiterea recursului, casarea încheieri și trimiterea cauzei la rejudecare, în aceeași instanță, în alt complet de judecată, este unicul remediu legal.
39. În așa împrejurări, încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 26 februarie 2025, este pasibilă de a fi casată cu trimiterea cauzei la rejudecare, în aceeași instanță, în alt complet de judecată.
40. La rejudecarea cauzei este necesar de a se ține cont de cele menționate mai sus pentru a emite o încheiere legală și întemeiată.

În conformitate cu art. 427 lit. b) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru,-

D E C I D E :

Se admite recursul declarat de recurenta SRL”VOLTA”.

Se casează încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 26 februarie 2025, cu trimiterea cauzei la rejudecare, în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul: Ana Panov

Judecătorii: Svetlana Vîșcu

Elena Bolocan